

23.86x14.84	1	10.06.2008	14206060-9
ידיעות אחרונות - כותרת		עמוד 24	89354

بعد אוקוּס כביש האפרטהייד

שתייה השופטים

בעתירה. בכך הוא הוכיח למעשה את החלטת שר הביטחון, המוביל אותה אל מעבר לשף האפרטהייד.

הרעם המתגלל של המדיניות הוא כה חזק, שאי אפשר שלא לשוען, והגבוי המשפט של בית המשפט העליון רק משמש לו מערכת הגברה רבת עצמה.

לפעמים אנחנו מעדיפים להיות עירורים מרazon. אנו סומכים או על כל מיני גופים שיחלטו במקומנו. "עובדיה", אנחנו אומרים למצוון, "השופטים הוכנסו והחליטו. אנחנו כבר לא אחרים באפוא איש". להשתקה כזו של המצווין יש נתיה להפוך למחלת כרונית, שהופכת בסוף מתמשך להרגל המטשטש את הנוראים שבמעשיהם.

כמובן, בית המשפט ימשיך להודיעו מכל גילוי של אפליה ("לא נכנסו ערבי לפארק המים", "לא נתנו לאתיופים להירשם בבית ספר בפתח תקווה"), אבל יושוך בכתפיו ויבורר לסדר היום על מדיניות כוללת שיתית ועכירנית.

מה אנחנו יכולים לעשות? לא תמיד ניתן לסמוך על החלטות קיבוציות, על מוסדות, על בתים המשפט. אפשר לנושא רק בכיש מס' 1. לאגודה לזכויות האזרח כדי לחלק סטייקרים "אני לא נושא בכיש 443", ולנו כדי לא לנושא בו עד שתוסר הגזירה. ■■■

פלסטינים נגד החלטת שר הביטחון לחסום למעבר של פלסטינים את הקטע בכביש 443, העובר בתוככי הגדר המערבית (מודיעין-ירושלים), תוך ייחוד התנועה לישראלים מטומטמים" או "איך היינו כאלה עיוורים".

בלבה, שר הביטחון הורה על סילילת מערצת כבישים חלופית עבור הפלסטיינים, שוכתה לכינוי "כבישי מרכם החיים". הכל מטעמי ביחסם כולם". או בנימוקים ביחסוניותם.

רגעים כאלה קיימים גם בחיהם

אם מיללים היו יכולות למות מבושה, היו המיללים "כבישי מרכם החיים" מותות מזמן. אחרי שכביש 443 הורחב במהלך שנות ה-80, תוך הפקעת שטחים של כפרים פלסטיינים, קובעים מדיניות שלא ניתן להסביר לאחר מכן. הם קיימים גם בחיהם של בתים משפט, כאשר הם נוטשים את החבה הבסיסית למגרר כבשנות ה-80, תוך הפקעת שטחים עם כוונונת כל תופעה של גזונות.

רגע כזה קרה, למשל, לבית המשפט העליון האמריקאי בפרשת דרד סקט (1856). אם מילה כלשהי הייתה צריכה לקבוע שיא שלילי בהכרשות משפטיים פסולים, היה זה החלטת אורח, כי הוא משתיך לגזע נחות, שאינו יכול להבע זכויות לפני החוק. זה קרה לו גם בהחלטה הוכורה לروع של השופט הולמס (1927), שאישר חוק של מדינת יירג'יניה, אשר אפשר עיקור כפרי של מפגרים, בנימוק שלפיו "שלושה דורות של אימבצילים הם די והותר".

עכשוויות קרבגמabit המשפט העליון שלנו לרגע מביש זהה. על שולחנו מונחת עתירה של האגודה לזכויות האזרח לקרים בכל זאת דין

בין אוקוּס

לא לנושא בכיביש 443

יש מעשים שבਮבט לאחרר לא נובל לפוחת לעצמנו עליהם. רגעים שעלייהם נשאל את עצמנו איך היינו כל כך בבית המשפט העליון שלנו מתקרב לרגע כזה: על שולחנו מונחת עתירה נגד החלטת שר הביטחון לחסום לתנועה של פלסטינים קטע בכיביש 443, העובר בגדרה, תוך התרת המעבר ליישראלים בלבד. שר הביטחון הורה לסלול מערכת כבישים חלופית עבור הפלסטיינים, שוכתה לכינוי "כבישי מרכם החיים". המשמעות: אחרי שכביש 443 הורכב כבשנות ה-80, תוך הפקעת שטחים כפריים פלסטיינים, אסרים על תושבי אותם שטחים גוזנים. שטחים נוספים נבחרים, של בתים מהם שטחים ציניים. שטחים נספחים כדי ליצור עירום בכבישים עם שם מפתח זהה וצינוי. אם מיללים היו מתקיימים מהם שטחים נספחים כדי ליצור עירום בכבישים עם שם מפתח זהה וצינוי. אם מיללים היו יכולות למות מבושה, המיללים "כבישי מרכם החיים" היו מותות מזמן. דעות אחרונות / עמי 24

